

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

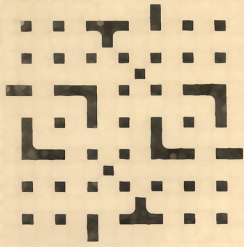
...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΙ

Κάποτε ένας νεαρός συνθέτης παρουσιάστηκε στο μεγάλο αυστριακό μουσουργό Hugo Wolf για να του δείξει μία σειρά από τραγούδια του. Την ώρα που ο Wolf εξέφωλλιζε τα χειρόγραφα, ο πρωτόβγαλτος συνθέτης, θέλοντας να δώσει βαρύτητα στο γργο του, να κάνει εντύπωση και να εκμειούση μιάν εύνοική κρίση, λέει μ' ένα θεατρικό, πιθητικό ύφος στο Hugo Wolf «Και ξέρετε! τα τραγούδια μου τα έχω γραμμένα με τό αίμα της καρδιάς μου!»

Ο μεγάλος μουσουργός, που ήταν ένας άπλος άνθρωπος και δεν του άρεσαν καθόλου οι επιδείξεις και τα πτυχικά λόγια, με μία ματιά που έφριξε στα χειρόγραφα κατάλαβε πως οι συνθέσεις του νεαρού ήταν άσημαντες και δεν παρουσίαζαν ούτε ίχνος ταλέντου. Τελίγοντας λοιπόν τις νότες άργα άργα και δίνοντάς τις πίσω στην επίδοξη μεγαλοφυΐα απήντησε μ' έναν εύγενικό και προσποιητά έκπληκτο τόνο: «Περίεργο! έγω τα δικά μου τραγούδια τα γράφω πάντα με μελάνι!»

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...

...και η μουσική του είναι μια μουσική που...